

## Onvolmaaktheid verleent glans

*Er moet sprake zijn van een misverstand* is de vijfde volwaardige bundel van de Nederlandse dichter Mark Boog (°1970). Dat is niet zomaar een dichter: voor eerder werk won Boog onder meer de C. Buddingh'prijs en de VSB Poëzieprijs. In zijn nieuwe bundel doet hij opnieuw waar hij zich vroeger al zo goed in toonde: weerbarstige, redenerende poëzie schrijven waarin uiting gegeven wordt aan vergankelijkheid, eenzaamheid, twijfel, de betekenis van liefde en de onmogelijkheid van communicatie (vandaar het 'misverstand' in de titel).

Hoewel Boog zijn gedichten nauwkeurig en helder formuleert, laten zij zich lastig interpreteren. Een en ander heeft te maken met de onduidelijke positie van de spreker in de bundel: gaat het om een persona van de dichter? Is er eerder een soort Elckerlyc-figuur aan het woord? Gaan zijn uitspraken alleen voor hemzelf op, of gelden ze voor ieder van ons? Algemeen geformuleerde waarheden, als richtsnoeren voor het leven, laten het laatste vermoeden: 'Onvolmaaktheid verleent glans / en dient te worden nagestreefd'. Of: 'De vrije wil laat ieder zijn bestemming kiezen, / maar het blijft er maar één: bestemming. Jij.'

Boog poneert graag en veel van deze maximen. Doorgaans missen ze de context die nodig is om goed begrepen te kunnen worden; ze verlenen zijn verzen dan ook een raadselachtig, cryptisch karakter. Maar uit het geheel van de bundel rijst tussen de abstractie door, betekenis op. In *Er moet sprake zijn van een misverstand* is een zeer menselijke dichter aan het woord. Boogs nadrukkelijke en vaak bewust onbeholpen zinnen leggen de elementaire vragen en mysteries bloot in een mensenleven: wat is dit leven? Hoe het te leven? Wat is onze plaats in de orde der dingen? Hoe gaan we om met onszelf en met anderen? Hoe met het leven en de dood? Een gedicht als 'De dood heeft lange armen' maakt duidelijk hoe Boogs cerebrale poëzie mikt op hart en hersens tegelijk. En twee keer doel treft:

De dood heeft lange armen,  
reikt zo ver hij kan,  
kent de sluipweggetjes die niemand kent,  
de draad van het struikgewas,

heeft alle tijd soms,  
neemt de toeristische route dan, met de uitzichten  
en de groene dalen, het fijne asphalt,  
heeft veel tijd.

Bedenkt zich soms, trekt terug. Maar aangeraakt  
is beschadigd, gezien  
is geweten.

*Bart Van der Straeten*

Mark Boog, *Er moet sprake zijn van een misverstand*, Cossee, Amsterdam, 92 blz., ISBN 9789059362680.